

разяват наименованието, което групата си определя сама, а редовете — имената, които тя получава от останалите групи. Това е твърде голяма по обем и безинтересна работа, заради изменчивостта на наименованията. Затова по-важно е да се схване принципа на нейната организация, както и факта, че разглеждането на дадена група, само по себе си не позволява разбирането на динамиката на групата или общността: ето защо, необходимо е да се разглежда *системата от групи* и нейното отношение със собственото обкръжение. Така, отвъд разнообразието, изменчивостта и фрагментарността, се достига до *социалната организация* като „система от относително постоянни функционални взаимоотношения между съставните елементи (индивиди или групи), обуславящи характеристики, които не могат да бъдат открити в самите елементи, които представляват едно цяло *sui generis*“ (R. Farris, A Dictionary of Social Sciences, New York, 1964). В социалната организация взаимоотношенията между групите поддържат динамиката и равновесието на системата. Групите съществуват една чрез друга и една за друга, в непрекъснато сътрудничество и непрекъсната борба за надмощие. Както в областта на брачните съюзи, така и в областта на икономическите договорености, равновесието на властта и на влиянието се установява в рамките на системата, а всички решения за това се взимат съобразно системата и съставлящите я елементи. Ето защо, социалната организация е едновременно и *политическа* организация: политическият живот е всестранен и присъствува във всички социални действия и във всички отношения на противопоставяне и асоцииране.

Чрез разчленяване социалната организация навлиза между различните фракции на общността въпреки тяхната географска и социална отдалеченост и въпреки привидното им различие ги приобщава към общите ценности. Разчленяването, приобщаването и еднородността се обуславят от връзките, възникнали в брачния обмен между групите, от приетото в някои групи общо правораздаване и от съблюдаването на някои общи правила. Подобни отношения не обвързват окончателно и могат винаги да бъдат видоизменяни. Може да изглежда парадоксално, но ако си представим цялото многообразие от стилове на живот, благосъстояние, източници на препитание и типове жилища като една своеобразна културна коруба, то под нея откриваме мека и гъвкава сърцевина: изтъкана от фибрите на отношения, които правят възможна гъвкавата организация на относително